

GARABONCIÁS

ILLUSZTRÁLT SZATIRIKUS ÉLCLAP

Megjelenik minden hónap tizenötödikén.

Törvényszéki lajstromozási szám: 4469-1938. (Dos. No. 94 S. III. Trib. Cluj)

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ, Regina Maria-utca 6. II. Em

Felelős szerkesztő és kiadó:
BORONKAI LAJOS

Évi előfizetés: Magánosok 150,
cégek 250, nagyvállalatok 500 Lei.

A tur dai sósfürdő elsózása

Dandy Bandi Időszerű gondolatai

— Az egyik turdai erkölcsrendészeti fél-világlat komolyan kifogásolja, hogy a hasadéokban fürdő dresszben sütkéreznek egyes kirándulók...

— Osztik a nézetét a derék lapnak, mert hát mi lenne, ha a hasadék — istenadta természetessége helyett — egy szép napon trikólepelben fogadná a nyakig felöltözött érdeklődőket?

A MAMA

— Drága életem, jól viselted magad,
— amíg nem voltam idehaza?
— Én igen, anyuka! Hát te?

ÜZLETI SZELLEME

— Móricka, mit csináltál azzal a huszlejjessel, amit a Jakab bácsitól kaptál?
— Befektettem egy cukorkaüzletbe, anyukám!...

A HIPNOTIZÓR

— Kisasszony, maga most egy cipőüzletben ül és egy pár elegáns cipőt akar felpróbálni!...

A médium nem mozdul.

— Most egymásra teszi a lábát... — Kicsit felhuzza a szoknyáját... Most... No rajta, kisasszony!

A médium csak nem mozdul, mire egy hang a nézők közül:

— Fogadok, hogy lyukas a harisnyája, azért nem akar!...

A BANKÁR

— Látod, apus, az angol nők évenként 360 milliót adnak ki harisnyáira!

— Elég szomorú, hogy egy ilyen józannép ekkora összeget dug a harisnyába...

NŐK A SPORTBAN.

— Doktor úr, mennyi a lázam?
— Negyvenegy fok, kisasszony!
— És mennyi a világrekord?...

Hacsek és Sajó

(Az ardeali ágbó.)

Hacsek (bejön jómeleg zsakettben és leül az átizzott nagyablakhoz): Pincér!

Pincér (jön, miközben törülkőzik a hangerlivel): Ásszolgája, Hacsek ur! — Gálában?

Hacsek (gőgösen): No és? Miért ne lehetnék egyszer én is feketében?

Pincér (mustárja): Zöldes szürkében, Hacsek ur!

Hacsek (önérezetesen): A maga feje, fiam! Csak napon látszik zöldes szürkének!

Pincér (ravaszul): Hozzak egy feketét?

Hacsek: Azt nem! Hanem a függőnyt húzza be!

Pincér: Nem lehet, Hacsek ur! Két okból!

Hacsek: Először?

Pincér: Először, a függöny stoppolásban van...

Hacsek: Másodszor, mert egy mosás is ráférne?

Pincér: Nem, Hacsek ur! Hanem, mert ha nálunk egy vendég zsakettben ül, akkor nem függönyözünk!

Hacsek (fenyegetően): Ezt is két okból?

Pincér: Csakis! Először, mert az jó reklám a kávéháznak...

Hacsek (dühösen): Harmadszor?

Pincér: Pardon, másodszor! Másodszor a rendőrség miatt, Hacsek ur...

Hacsek (ugrik): A rendőrség miatt?

Pincér (pokoli flegmával): Parancsunk van, hogy ha valaki jobb ruhában a mi kávéházunkba bejön, azt azonnal jelezzük a rendőrségnek!...

Hacsek (dühvel): Értem! Az tényleg vagy bolond, vagy részeg!

Pincér (főlényesen): Esetleg egy harmadik eset, Hacsek ur!

Hacsek: No vajjon?

Pincér: Valami körözött csirkefogó!

Hacsek (hirtelen lehiggad): Na szép kis kávéház!... (Leveti a zsakettét).

Pincér (rémülten): Hacsek ur! elfelejtett inget huzni!

Hacsek (flegmával): Én nem! A mosónő felejtette el hazahozni!

Pincér (ijedten törülkőzik a hangerlivel): No de ing nélkül mégse lehet itt ülni, Hacsek ur!

Hacsek (kajánul): Na tessék! Szóval se zsakettben, se zsakett nélkül? Kérem a panaszkönyvet!

Pincér: Az nincs, Hacsek ur! Hanem egy mentőölet! (Hamar leveti a fehér kabátját és odanyújtja): Gyorsan vegye fel ezt, Hacsek ur!

Hacsek (röhögve felveszi): Ez már teszi! Hanem most jövök én: kérem a tulajt!

Pincér (meghökken): Miért, Hacsek ur?

Hacsek: Mert nem tűröm, hogy piszkos ingben szolgáljanak ki! — (Dühösen kopogtat a márványon).

Pincér (tanácstalanul): De Hacsek ur!...

Írja: BORONKAI LAJOS

Hacsek (kiabál): Semmi Hacsek ur! Hol vagyunk? A stranderdőben? Ide a tulajdonossal!

Pincér (ijedten magára kapja a Hacsek zsakettjét): Hát ez nem szép, Hacsek ur!

Hacsek: Ez a zsakett? Ugy áll magán, mintha ráöntötték volna!

Pincér (megnézi magát a tükörben): Tényleg, az én számom, Hacsek ur!

Hacsek: Na látja, maga pupák! Így néz ki egy rendes pincér! Mennyit ad érte?

Pincér (forog a tükör előtt): Adok érte három szutyást, Hacsek ur!

Hacsek: Na tegye le, fiam!

Pincér: A zsakettet?

Hacsek: Fenét! A három szutyást!

Pincér (lepengeti az asztalra): Ugyse volt még zsakettem, csak ferencjóska...

Hacsek: Na látja! Nekem meg nem volt három szutyásom és egy fehér tenniskabátom ebben a veszett kánikulában!

Pincér (ijedten): Hát a fehér kabát is?

Hacsek: Na hallja? Az csak természetes!

Pincér: Megint egy jobb üzlet! (Bánatosan elrohan)...

Sajó (lihegve jön és törülkőzik): Ilyen ölet! Még hogy kivándorolni Palesztinába!

Hacsek (grandezzával a könnyű fehér kabátban): Jónapot, Sajó! Mi a fenét jár nyáron gumikabátban?

Sajó (dühösen): Noná, talán a báránycsirkékben!

Hacsek: Miért nem szerez egy ilyen könnyű tenniskabátot?

Sajó (észreveszi a Hacsek kabátját és irigykedve nézi): Hát az jó volna! Mennyibe kerül?

Hacsek (flegmával): Vegye meg ezt! Nekem van még három!

Sajó (mohón): Ha most azonnal ide adja, adok érte három szutyást!

Hacsek: Az kevés Sajókám! Szezoncikk!

Sajó (tikkadtan): Ráadom ezt az új nyári inget is! Most hiteleztem a Simeknél...

Hacsek (kapóra): Gemacht! Ide a vételárral!

Sajó (kiolvass két szutyást apróban és mellé teszi az inget): Itt van! Százal tartozik a múlt évről, igaz?

Hacsek (besöpri a pénzt, átadja a kabátot és az inget magára rántja): Így ni!

Sajó (mohón veti le a forró gumikabátját és magára veszi a fehérét): Így ni!

Hacsek (gőgösen): Pincér! Pincér!

Pincér (izzadva jön a zsakettben): Parancsol, Hacsek ur!

Hacsek (mint egy herceg): Izé... Hozzon egy üveg jeges sört! Egy-kettő!

Pincér (ámulva nézi Hacsekot a vadonatúj nyári ingben és Sajót a fehér kabátban): Szédülök, Hacsek ur!

Hacsek (méltósággal): Szédülhet is, fiam!

És tanulhat tőlem: adni-venni!...

Garantált és pontos

ÓRAK, MODERN ÉKSZEREK

!! **BORGOVÁN-nál**

Strada Memorandului 9.

Garabonciás konferánsza

Béke a Nagyasszony poraira!

Románia királynéja, a szépséges és jóságos lelkű Mária királyné elköltözött az égi mezők virányaira. Mert ahogy az embereket szerette, úgy szerette a természet gyarló és törékeny virágait is.

zött, neki minden nép egyszerű fia egyként kedves volt és egyként számíthatott gyönyörű lelkének sugárzó szeretetére, biztonságos oltalmára. A háborus sebesültek ezrei, akik az ő személyes ápolásának és gondoskodásának köszönhetik, hogy az életbe visszatérhettek, imádságaikba foglalják ma is azt az Asszonyt, akit az első pillanattól a szívükbe zártak s akik előtt az emberi jóság tettéges szimbóluma volt.

Nem konvencionális szó, hanem boldogemlékü valóság, hogy az általános politikai zűrvavarban a kisebbségi polgárok is nagyon sokat köszönhettek Neki, hiszen Ő nem ismerte az embe-gyűlöletet, az alacsonyrendűség eme szimpotomáját. Az Ő szépséges lelke magasról jött és úgy szállt alá a földi ember gyatra birodalmába, a siralom völgyébe, erre a bűnös földre. És aki nem gyűlöl, az máris jötevője az emberiségnek, ha ennél többet nem is tett volna. Mária királyné pedig ennél többet teti: Ő szeretett!... Tettekkel, lelki és fizikai szenvedésekkel, még a legutolsó életmegnyilvánulásával is bebizonyította, hogy szeretett és szenvedett mindhalálig.

Mi kisebbségiék is tehát megrendülve állunk a szeretet és szenvedés Asszonyának sírhalmánál és hittel hisszük, várjuk, hogy ezen a sírhalmon kivirágozzanak az Ő szeretetvirágai: a mindenkiket átfogó békeesség, türelem és önfeláldozás. . . .

Boronkai Lajos.

II. Károly király Őfelsége s az uralkodóház többi tagjai a jó Édesanyát siratják, az ország mindenfajú polgárai pedig még annál is többet: mindent, ami ezen a földön még ideálisan szép, jó és biztató volt! . . .

Mert az elhunyt Nagyasszony nem ismert különbséget polgár és polgár kö-

Vancsik Mátyás viszontagságai

— Asszonya a zasszon múlt vasárnap verenyadóra, jólössz cihölödni a zágybul, mörhogy a csehök ögyesülni akarnak a fótokkal, a Lojziék mög valóni akarnak ögymástul...

— Nofőne! — mondok — pödighát húsz ösztendeig ögyebet se csinyáttak, csak szörötték ögymást!...

— Hátosztán! — nyelvöl a zasszon a pokróc alatt — most mögunták a dögöt, oszt valami mást akarnak csinyáni!

— Mást-e? — mondok pipaszóval — hát akkó üssék ögymást!...

— Értöm, vén lókötő! — így a zasszon láccik, hogy kend hatkőr a zigazi szörelömhöz!

— A szörelöm ögy nyavaltörés! — mondok ámbátor a dörék Petőfi Sándor szörint ögy sötét veröm...

— Ögy-e? — mongya a zasszon vészjóslóan — osztán még mit mond róla kend, öreg votörán, mög az a szoknyavadász Petőfi Sándor?

— Hát hogy a nyavaltörös, ha rágyún, hát böhünyt szömmel beléugrik öbbe a verömbe, oszt kámpóc!

— Kámpóc a kend fejnök, vénlator! — így a zasszon — mörhogy a szörelöm a legfőbb jó a földön!

— Allóhet — mondok — ögy jókövér széna földön, hanöm próbádd csak mög jókömény pusztá földön!...

Hát örré a zasszon olat rügött rajtam a pokróc alatt, hogy kifordútam a zágybul, oszt usgyi a kösségházára mögtanácskozni azok dögát, akik csehül állnak a szörelömbe...

Hát a Lojzit mán ott tanádom ögyedül a tanácsasztal mellött keserüen pipázva... Előste üresön a főkőjjös csutorája, a fokosa mög a zasztal közepibe belevágva...

— Aggyvistön, Rózsa Sándor! — köszönök rá a búsmagyarra — csak nöm ösz a főne a szörelömtül?

— Mi a nyavaltatul? — kérdi a Lojzi síri hangon.

— Hát a szörelömtül, aminök okábul valóni akartok!

— Az a kösségi csöndérörmestör, sógor! — mongya a Lojzi.

— Bolond vagy te, sógor! — végasztalom — mörhogy akkó neköm mán jubiláni kéne a válásba a csöndér miatt...

— Ammás! — mongya a Lojzi búsan — csakhogy én szölid embör votam életömbe!

— Hát itt abaj, Lojzi! Mörhogy a zasszon nép nöm birja soká a szölidességöt!

— Oszt mit tanácsössz, Mátyus?

— Azt, hogy csinyász ögy varázslatot!

— Nofőne, sógor!

— Azt biza, Lojzi! Lenyecsöl ögy friss mögyorófa vesszöt, oszt löfökvés előtt kiviszöd a zasszont a kútra.

— A kútra? — kérdi a Lojzi ijödten.

— Huzöl ögy vedör higögvizöt, oszt istönösen nyakonöntöd véla a zasszont!... Azután körszötfelkötöd a kútkáván, oszt huszonötösször suhintsz a lövegöbe és ugyanannyiszor a zasszon fönekkire!...

Östve aztán nagyfőne visétozást hallottak a szomszédok a Lojzi portáján, amde a válásról még máig se hallatszük sömmi...

Hanöm a Lojzi azöla ögy löszökött a szölidességül, hogy a minap még a csöndérörmestört is mögszalasztotta a kocsmábül... (—kai)

Sellő a turdai sósban

A PASI: Nem is tudtam, asszonyom, hogy ilyen cukros kis lények is megélnek a sósban!

A SELLŐ: Söt nagyon jól megélnek! Vagy azt hitte, hogy csak a vén kecskék szeretik a söt?...

Megkezdődtek a jövő színiévad előkészületei

A Thalia Színház bérleti felhívása

Alig zárult le a sikereiben gazdag s rendkívül eleven színházi évad, már is megkezdődtek a színházban a jövő évad előkészületei. Az idén szokatlanul korán, már augusztus derekán összegyűl majd az új együttes, hogy felkészüljön az augusztus végére tervezett szabadtéri ünnepi játékokra, azután megkezdődik az új évad.

A Thalia Színház öt évi működése alatt tanúsított cáljainak komolyságáról, magas hivatástudatáról s ma már szerénytelenség nélkül hivatkozhatik elért eredményeire. A közönség állandóan fokozódó támogatása mellett a Thalia európai értelemben is magas színvonalú színházzá fejlődött. Joga van tehát a közönség további bizalmát kérnie.

A színház jövő évi műsordarabjainak beszerzése s együttesének újjászervezése és felfrissítése most van folyamatban. A színház a jövő évadban is be fogja mutatni az esztendő legjobb prózai és operett újdonságait s az egyetemes és a magyar színművelés legértékesebb darabjait. Együttesében pedig számos kitűnő új tehetségnek fog helyet adni, hogy a társulat az eddiginél is fokozottabb lendülettel, frissességgel és áldozatkészséggel szolgálhassa színjátszásunk nagy ügyét.

Az igazgatóság a jövő évadra is bérletet hirdet, a szokott feltételekkel. A bérlet 32 premierre, vagy rendez előadásra szól, lesz 16 előadásra szóló irodalmi bérlet is, mélyen leszállított áron. A bérlet 4 részletben is fizethető az évad folyamán.

Az eddigi bérlet helyét f. hó 25-ig tartják fenn, azontul az összes helyek az új bérlet rendelkezésére állanak.

Bérelni lehet a gazdasági hivatalban naponta 11-1 és 7-9 között (Telefon 2002). Ugyanott minden felvilágítást megadnak. A bérleti árak itt következnek s így értendők: 8 előadásra premier bérlet, rendez bérlet és irodalmi bérlet.

Páholy 5 szem. 2040.— 1600.— 1440.— Zsebkari ülés 720.— 624.— 560.— I. r. zsöllye 640.— 544.— 480.— II. r. zsöllye 560.— 464.— 400.— I. r. támlásszék 440.— 400.— 320.— II. r. támlásszék 360.— 336.— 240.— III. r. támlásszék 280.— 256.— 200.— Alsó erkély 280.— 256.— 200.— Felső erkély 240.— 224.— 160.—

**Új irány
a fényképezésben**

Friedmann Ernő

totóművész

és gyermekspeciálista

Str. Regina Maria 46, I. Em.
(Porujii-palota)

CHIȚI STANCIU

a romániai táncművészet legméltóbb reprezentánsa.

vagy kivénhedti tánckuruzslók műhelyéből került az opera színpadára, hanem a legmodernebb külföldi táncpedagógusok, a világhírű Pallucca expresszionista táncművész, valamint a nagy Mary Wiegmann leghivatottabb keze alól, akiknek növendéke volt.

Chiții Stanciu — édesanyjának, Papp Karolinának művészi megérzéséből és gondosságából — már 3 éves korában kezdi a táncot és már 12 éves korában kerül ki külföldre, — Ausztriába, Németországba — Mary Wiegmann és Pallucca keze alá. Innét a karrierje srédületesen ivel a magasba: 16 éves korában önálló táncestélyen ismeri meg București közönsége s az ottani opera azonnal primaballerinává szerződött. Ugyanekkor fényes ajánlatot kap a berlini Ufa-filmgyártól, de Chiții Stanciu hazavágyik, mert édesanyja egész lelkével hazavárja. Így lesz a cluji Opera primaballerinája s rövidre rá — látván a balletkar elhagyatottságát — annak mesternője.

Sok karrier indult már ebből az ősi városból és nem egy ivelt fel közülök a külföldi metropolisok művészetének magasságai felé. Olyan azonban csak egy van — a kis Chiții Stanciu — aki a világ-színpadok dicsőségét és jólétét már a felívelő karrierjének kezdetén alá tudta rendelni a szülői ház nosztalgiájának, a hazai táncművészet szerény dobogójának, amelyet bizony sokáig csak kontárok tartottak megszállva . . .

Chiții Stanciu, dr. Stanciu Victor cluji egyetemi tanár leánya, az itteni Román Opera balletmesternője. A mindössze 23 éves táncművésznő 3 év óta tölti be ezt a munkakörét és máris kimagasló művészi eredményeket tudott produkálni az operai ballet ugarján. Szakavatott kezébe került balletkarának teljesítményei a Heródiás, a Vörös rózsák, a Cărevics, a Denevér című dalmüvekben, de különösen a Babatündér-balletben máris olyan ragyogó teljesítmények voltak, amilyeneket nálunk nem igen látunk. Az egész balletkar szinte egy csapásra koozaidomult a fiatal Chiții Stanciu vérbeli tánctehetségéhez, tanítási modorához, elsőrangú nyugati iskolájához.

Mert hangsúlyoznunk kell, hogy Chiții Stanciu iskolája, tudása, egyénisége nem lokalszínpadról

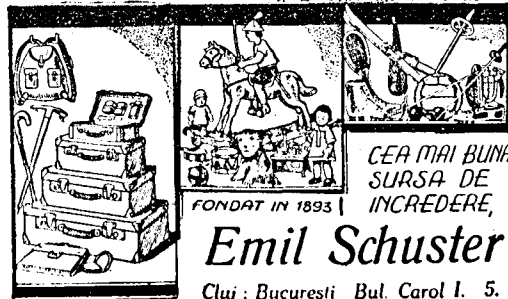
Rövid 3 év alatt szinte teljesen felfrissíti, újateremti balletkarát és egész táncgeneráció nő ki szakavatott keze alól. Egyik tanítványa, a fiatal Rimóczy Viola ma már az Opera primaballerinája, míg Pivarc Ica, Luncer Lóri, Burg Magda stb. elsőrangú és nagyjövőjű ballerínák és Orosz tőkéletes ballettáncos. Ez a hattagu táncsoport — Chiții Stanciu munkájának látható eredménye — ma már bármely világszínpadon dicsőséget szerezne a romániai táncművészetnek,

Ehhez hozzávéve egy egész sereg apróságot, — nagyrészt helyi kisebbségi családok 3—4—5 éves gyermekeit, akik itt is, ott is csodálatra ragadtatnak bennünket tudásukkal —, megkapjuk Chiții Stanciu rátermett kezemunkájának mérlegét a rövid három évről. Ez egy érettségizett, táncművészeti akadémiaát végzett s a legnagyobb külföldi táncintézmények kezéből kikerült 23 éves cluji urilány rövid itteni működésének mérlege a művészet pódiumán . . .

Mellesleg pedig — a táncművészet odaadó papnője és rajongó jegyese — Chiții Stanciu ma mennyasszony, az olasz konzul mennyasszonya, aki azonban egyelőre hallani sem akar arról, hogy a táncművészethez hűlten legyen . . . (—kai.)

SPORT- JÁTÉK- GYEREKKOCSI

Utazási cikkek
a legjutányosabban:

Emil Schuster

Cluj: București Bul. Carol I. 5.

Játszanak bizalommal a
LOTERIA DE STAT

COLECTURA OFICIALA-nál

Főelárusító hely: CLUJ, Str. Regina Maria 46.

A turdai „Uranus“ Sportegyesület derekas jómunkája

Kertlünnepség csupa meglepetéssel a bevetődött cluji újságírónak

Orpheus nyiltány, harminctagu zenekarral, iparos karmesterrel...

Sohasem rejttem véka alá jóvéleményemet az ősi Turda város öntudatos kulturális és társadalmi életéről, minden fajta lakóinak puritán és ösdemokratikus gondolkodásáról, fenkölt szellemi nivójáról, de legfőképpen szépséges, harmonikus „megféréseről“ egymás között . . .

És nem állok egyedül ezzel a jóvéleményemmel, ösztönös rokonszenvemmel Turda iránt, mert hiszen egyik közbecsült cluji újságíró és lapkiadó kollégám, néhány évvel ezelőtt, egy csapásra faképnél hagyta a „kincses várost“ és lapjával együtt átköltözött Turdába, ahol még ma is ott élne, ha családi helyzete meg nem változott volna. Mert Turdán „olvasnak“ az emberek s egy turdai kereskedő, iparos „befü szerint“ többet nyom a latban akárhány cluji „igazgató úrnál“ . . .

Vagy talán akadna a mi igazgató úraink között olyan, aki Offenbach gigantikus Orpheus-nyiltányát egy harminctagu vegyes zenekarral — egytől egyig turdai amatőr-zenésszel — úgy betanítaná és eldirigálná, mint ahogy ezt az „Uranus“ sportegyesület iparos karmestere megcsinálta az egyesület minapi kertlünnepségen? . . .

Ámde halljuk csakezt a nyilányt, amely az alig kétéves „Uranus“ turdai magyar sportegyesület kertlünnepségen, a fiatal élniakarástól duzzadó keblek alvilágából fürgetegesen elődübörgött, hogy azután könnyesen ellágyuló, majd pajkosan felcsattanó melódiákban köszöntse a hajnal várvavárt pirkadását, a szebb jövő reménységét, az alvilági éjszaka elsuhanását . . .

Az Uranus barátságos, tágas kertlühelyisége fölé ezen az estén békésen dertül az égbolt csillagszemű azurja. Elül a magas fák háttérével puritán művészettel felállított szabad színpad feketélik, homlokzatán üdezőldben fénylő „Uranus“ felirással. Balra a hatalmas saját fuvó és vonós zenekar. Elül a karmester, az iparos-Puccini, nyugodt komolysággal

Papp Gyula
az „Uranus“ iparos-karmestere

A primhegedűsök sorában 10–12 éves szőke leányka, mellette még fiatalabb barna legényke, szemben velük ezüsthajú és bajszú öreg karakán kemény profilja hegedűvel, arrébb a fuvósok, szépszáll legények, ki tudná, milyen céhből? Most felhangzik a Királyhymnusz — szépen keményen, magyarosan. A közönség — mintegy 6–700 ember! — öntudatosan, fegyelmezetten áll, megadván a Királynak, ami a Királyé . . .

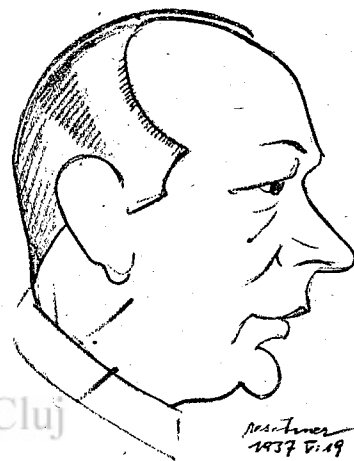
Apropó, a közönség! Szépséges, zajtalan, csillogószemű sokadalom. Semmi törtetés, zajongás, civódás a helyekért. Semmi nagyképszerűsködés, méregetés, lenézegetés. A dáma mellett iparosasszony ül és nem dől össze semmi. Egyhítűek: magyarok . . . Az első sor közepén az ezüsthajú, aranylelkű és acél akaraterejű Bethlen Mária ül. Nem is tesszük hozzá, hogy „grófnő“ — a javából — mert Turdán és vidékén senkisémi teszi hozzá, sőt még ő maga sem, a Nagyasszony, annyira együttél, egyházban lakik az ot-tani magyarsággal . . . Különben most is „rendez“ valamit. Hallom, amin mondja a szomszéd hölgynek: „Mert hát bizony huszlejes helyárrakkal nem igen tudjuk megcsinálni“ . . . Előtte dr. Gál Miklós

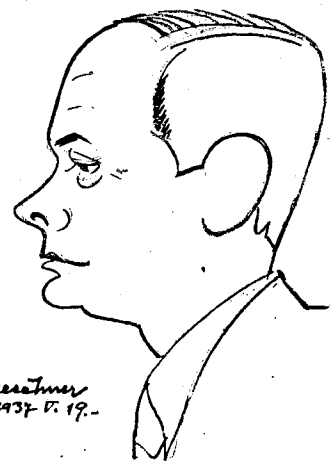
Dr. Gál Miklós
az „Uranus“ diszelnöke

áll, a férzfvezér, minden áldozatos magyar munkában fegyvertársa és bankárja. Mellesleg volt és leendő parlamenti képviselő, földbirtokos, bankigazgató, ügyvéd, sőt tán sebészorvos is, ha nagyon megszorítják . . . Szóval álláshalmozó — a szó nemes értelmében — mert hát sok kell a nincstelenek vezérségéhez, az eredményes magyar munkához, a faji utánpótlás megszervezéséhez, biztosításához . . . Balra a plébános úr ül, azután a nagy tiszteletű úr és — fogadni mernék — a rabbi úr is ott ülne, ha élne. Mert hát Turdán már így megy az istenimádás — évszázadok óta . . .

Csak az Uranus két főoszlopát, két táftópillérét: Tompa Sándort és Tompa Lajost nem látjuk ülni sehol, bár méltó hely várja őket az első sorban. Ámde hogyis ülne a két Atlasz, aki — önként vállalt sorsa szerint — a két vállán tartja az Uranus nehéz egét . . . Ők állnak, hallgatnak és alkotnak minden vonalon... „Sándorkám — mondotta kemény szóval az ősz karakán dr. Lőrinczy Ákos a műsor utáni poharazás közben Tompa Sándornak — „amit ti ketten a Lajossal itt csináltatok, az a történelemben való!“ . . .

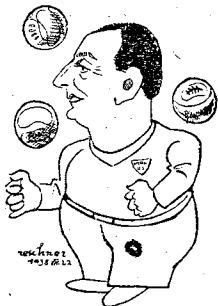
Tompa Sándor
edénygyáros, az „Uranus“ aelnöke

Tompa Lajos
edénygyáros, az „Uranus“ Atlasza

Kissé talán fellengzően hangzik, de — állítom — hogy nincs benne semmi túlzás! Alig két évvel ezelőtt, nehéz gazdasági és társadalmi atmoszférában, az város idők sivár reménytelenségében indult meg az „Uranus“ Sportegyesület megalapításának titáni munkája. Egy néhány lelkes fiatalember suhogtatta meg az uttörés csákányát a tespedt éjszakában s a maroknyi csapathból vállmagassággal kimagaslott a két Tompa-fívér férfialakja.

Két esztendő sem telt bele s az Uranus ma már nemcsak taglétszámában, hanem minőségben is vezet a legnehezebb sportágakban. Közel 300 tagnak, többször 300 hozzátartozónak, sőt csaknem az egész turdai és vidéki magyarságnak demokratikus támpontot, összefogó kulturális otthont nyújtott az Uranus a szétzilálódás veszedelmében. Példát adott a Pató Páléknak és lehetőséget annak 6-700 tagú lelkes közönségnek, hogy a mostani kertünnepség magas nivóju tornászmu-sorát végigélvezhesse s a szive egy estére harmonikusan összedobbanhasson. Mert életmentő a hit és halálhozó a jobbreménység elkallódása . . .

Siebert Elemér

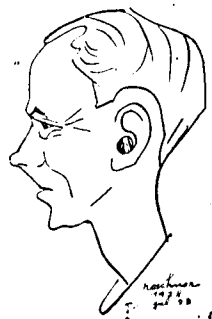
az „Uranus“ atlétikai sz. o. elnöke

Mádly Lajos

az „Uranus“ pénztárosa

Az ünnepség műsoráról még csak annyit, hogy hihetetlenül csalódtam, amikor egy szerény kisvárosi rendezvény vártában a legnivósabb zenei, tánc- és akrobatikus ballet-produkciókat kaptam, olyan műtornász mutatványokkal, amelyek egy nagyvárosi varietének is dicsőségére válhatnának. Ugy a fiú, mint a leánygárda magatartása a komoly akarás és elmélyülés jeleit mutatta s (ha jól jegyeztem meg)

Koronknay Lajos

az „Uranus“ tornatanára

Szöts Olga fiatal tánctanárnő és Koronknay Lajos vérbeli tornatanár tudását tükrözte vissza.

Ez a tánc- és tornabemutató méltó szemelvény volt abból a derekas munkából, amelyet az Uranus szakosztályai egytől-egyik kifejtenek. Így a teke- és footballszakosztály a lelkes Salamon Béla elnök, a pingpong szakosztály a páratlan szervező Major István elnök, aki a klasszikusan szép színpadot is tervezte, valamint a túrista szakosztály ifj. Bereczky János vezetése alatt.

Salamon Béla

az „Uranus“ teke és football igazgatója

Ifj. Bereczky János

az „Uranus“ túrista sz. o. elnöke

A nivós műsor után tánc és poharazás következett — reggelig. A történelmi hűség kedvéért ide kell jegyeznem, hogy magam is eljártam egy lassumagyar valcert a veszedelmesen csinos és eredeti Tompa Lajosnéval, a kitünő muri legkitaftósabb résztvevőjével. Ez azonban legfeljebb azért kerül bele a történelembe, mert a világháború óta most először ragadtam magam táncra . . . Velem is csodát csinált az Uranus, ha ugyan nem a kedves és temperamentumos Tompa Lajosné . . . Hiába: Kinek az Uranus, kinek az Uranusné! . . . Sőt úgy hat óra felé úgy elhatalmasodott rajtam a táncdüh, hogy a szolid és hófehérbőrű Tompa Sándornét, az Uranus-alelnöknet is halálra keresem, hogy megfáncoltasson engem. Ők azonban a férjével akkor már hazatüntek — piruló hajnalfényben.

Ekkor ugyanis az égbolti öreg Uranus is lehunyla már cillagszemét, amelyet bizonyára irigykedve legeltetett a turdaföldi Uranus nagyszerű fiatalágán.

Boronkai Lajos.

Mit lát?

Mit hall?

Mit tud?

— Mit lát, fajtárs?

— Nahát mit látok? Csépelik a szalmát lázasan tárgyalnak — egyik ölet után másikat agyalnak, egymásra hordanak fűfát, hetethavat — vastaggá dagasztják hamis Tanatavat, jól megannektálják szép Sába országát — golyóval gyógyítják az arab kórságát, a kínai kuli kap ópium bombát — a kis japán baka rizses mérges-gombát, a spanyol hidalgót proletárban adják — nyárson jól kisütve szelbe vagdalják, a kis olaszból lesz lyukas makaroni — mire kikerül a tüzből a maróni, az orosz muzsikot ruszlivá préselik — úgy szállítják haza, ha meg nem késelik, mert hát kéremszépen, istenember látja — nincsen pénz önkéntes hazaszállításra... Látom amit látok!

— Mit hall, fajtárs?

— Nahát mit hallok? Hallom, hogy béke lesz a földön szerteszt — ha majd minden ember elveszti az eszt és bárányszeliden beadja derekát — hogy kardot ragadjon vagy éles baretvát, mert hogyha mindenki fel lesz fegyverkezve — akkor háboruzni nem lesz pénze kedve, szeliden csóválva behuzza a farkát — s a pénzszerzés vágya sem ingerli markát, végül is fűyül az acéla meg vasra — s felakasztja kardját disznek a fogásra, saját harcigépet sárkánynak használja és b. anyósának szépen felkínálja, így hát fegyverkezéssel idős ikömkomám — hadi rokkant jelölt szép nyalka katonám... Hallom, amit, hallok!

— Mit tud, fajtárs?

— Nahát mit tudok? Tudom, hogy nem zöld az égboltozat kéke — hogy galád hazugság a „fegyveres“ béke, hogy az álligfegyver megövíja a bőröd — csak hogy az áratól felkopik a csőröd, nem költsz patikára, mülábra, mankóra — ha kiköltöd magad páncélos tankóra, sem mint a verébhád falja fel a kendert — jobb ha cirkálóddal szánthatod a tengert, salját gyepuskával durroghatsz szüretkor — riaszthatsz menyecskét az ebédszünetkor, gyöngyélet egykomám a fegyveres béke — ha pénzbe is kerül, tejfel a fenéke, nem halsz hősi halált a messze harctéren — hanem konyhád előtt esel össze éhen... Tudom, amit tudok!

(-kai)

Túri pajtás

— A GARABONCIÁS ÁLLANDÓ MELLÉKLETE —

A hasadék drákói megrendszabályozása

— Az öreg turánusok újabb kirohanásai a fiatal uránusok ellen —

Hába minden, aranyos vidék a jó öreg Turda és vidéke. Itt mindig történik valami! Nemcsak a derék rómaiak idejében, hanem napjainkban is, sőt a nyári kánikulák idején sem különben...

Egyik ilyen fikkasztó nyárban, amikor „ég a napmelegtől a kopár sik sarja“, az öreg Don Quijote telepedett meg ebben az üde városkában és egybűtött viharos kalandjai, meddő szélmalomharcai után elhatározta, hogy itt fog „erkölcsöket javítani“ — ezuffal a sajtó kényelmesebb porondján...

Ez a pápaszemes öreg Don Quijote leszállt a magas lóról, subadobta harci fakopjáját, szőrös füle mögé csapott egy rozsdamarita pennát és felkapaszkodott az egyik „ószkeresztői“ stallumba, az úgynevezett „Árnyékosszékbe“... Mögéje a farkasétvágyu Sancho Pista csatlósa állott, ezuffal a díjtalan segédsugalmazó szerepében...

Igy kezdték az erkölcsjavítást, a karikás ostorozást az aranyos város és aranyos vidéke békeszerető hátán. Szilajan, duhajan nekiruccantak mindennek, ami szent, a turdai magyarság önzetlen és munkás vezetőinek, az ottani fenkölt, józanodó és építő társadalomnak, az ipari és sport egyesületnek, szóval fűnek és fának, aki csak produkált valami közhasznút...

Amde, amikor már a közcélokért örökké áldozó és tettekkel tényező dr. Gál Miklóst, Tompa Lajost, Tompa Sándort, s az általuk életrehívott virágzó „Uranus“ sportegyesületet nyíltan is kezdték lövöldözni rozsdamérgező nyilaikkal az Árnyékosszékben, akkor már nem állhattuk meg, hogy közibük ne csördítsünk és jóidőre el ne hallgattassuk ezeket a felesleges közéleti strébereket, könyökölőket. El is hallgattak, mert a mi karikásunk jobbat csatlant és elevenre tapintott...

Most, egy év után, az öreg, de nyughatatlan Don Quijote megint elbődült. Ezuffal azonban — szerencsére — csak humoros irányban kavarta fel a kedélyeket. Az „Árnyékosszék“ egyik legutóbbi számában — az ő szokásos „szóhányó“ modorában — a közkedvelt turdai hasadékba förmedt bele, a miért ott „egész nap“ fürdődresszben látott napozni turistákat... Akik — ugymond — nemcsak a fürdő, hanem a kiránduló helyeket is

arra akarják felhasználni (no mire? Szerk.), hogy kiforgassák ezeket a helyeket (a hasadékot? Szerk.) igazi mivoltukból...

A hatalmas „erkölcs-cikk“ földetrazó címe ez volt: „A fürdődressz veszedelmes térhódítása“... Nos hát mi — megrogzított turisták — már a címmel sem tudunk egyetérteni, nem hogy a közkedvelt hasadék illetén drákói megrendszabályozásával... Mi ezt a hangzatos címet így egészítettük volna ki egy alcímmel: „Vagy a fügefalevél csődje a mai hasadéki felfogással szemben“...

Amde hiszen nem ért egyet az „ószkeresztővel“ a saját munkatársa sem, aki ugyanazon lapban „Savanyu a szőlő“ cím alatt és „Öreg dressz“ aláírással így vélekedik a saját ószkeresztőjéről:

„Illető Ur, kit igazán nem szándékoszom véleményében megszorítani, felháborodásának adott kifejezést, mert vasárnap a hasadékban módjában volt megfigyelni, hogy ott egész nap dresszben napoztak az ilyen erkölcstelenségben leledző fiatalok... (No és? Hátha nudista az öreg? Szerk.).

„Hiszen nem mondom“ — füzi tovább a munkatárs — „az esti korzón nem volna éppen üdítő látvány, ha — mondjuk — Illető Ur nyaktól bokáig kivágott dresszben kápráztatná a sétáló közönség szeméit... de künn a szabadban?“...

„Feljárnok egy komplet (jól kivágott) divatos fürdődresszt Illető Ur használt tollhegye ellenében, hogy benn a városban, ahol nyakig ruhában járunk, sokkal több erkölcstelenség történik, mint mondjuk a hasadékban, dresszben... Nagy a gyanum különben, hogy Illető Ur figurája és Clark Grable alakja között komoly differenciák vannak — utóbbi javára“...

„De azért tudja mit?“ — így zárja a rakoncátlan munkatárs — egyezzünk ki! Mondjuk októbertől júniusig Onnek lesz igaza. Viszont júniustól októberig nekem, illetve nekik, erkölcstelen, jóizlést felrugó, napimádó inkvizíciós alanyoknak, a fiataloknak“...

Éddig a munkatárs bátor cikkválasza a saját ószkeresztőjének, a saját lapjában, az Árnyékosszékben... Hát nincs aranyos humor Turdán, az aranyos vidéken? A legaranyosabb azonban az, hogy ugyan ezen lapszámában a megviccellt ószkeresztő

tehetetlen dühében és szorongattatásában „Helyreigazítást“ ad, amelyben „fenn tartja“ a hasadéki dressz-ellenes kirohanását, majd szerényen ezt mondja:

„...félreértések kikerülése végett kijelentjük, hogy cikkünk nem vonatkozott „Uranus“ tagokra!“

Másszóval az Uranus atlétáktól fél az öreg Turánus, így hát azok nyugodtan járhatnak dresszben a hasadékba...

Hát én rögtön be is iratkozom tagnak az Uránusba!...

Boronkai Lajos

A Cfr.-autóbuszok elgázolják a turisztikát

Egyenesen a bi.óság elé tartozik az, amit az ugynevezett Cfr.-Autóbusz fröszt megenged magának, úgy a volt autóbuszkoncesszionáriusok, mint pedig a nagyközönség kátára. Nem elég neki, hogy az országuti közlekedés furcsa monopolizálásával egész sereg cxisztenciát sikerült máról-holnapra fönkretennie, most újban a vékonypénzü turisták teherautóira feküdt rá, hogy a nincsteleneket a horribilisan magas saját autóbuszviteldijainak megfizetésére kényszerítse, ha ugyan nem akarnak lemondani a legszerényebb sportról, a turistaságról.

A történet ugyanis, hogy rendelet jelent meg, egyrészt a kirándulási célra bérelhető magánautóbuszok számának a minimumálisra való korlátozásáról, másrészt az e célra használt olcsó teherautók teljes lefiktásáról, természetesen a Cfr.-autóbuszok horribilis tarifájának isfápolása céljából.

Ez a rendelet minden jogi és mértányosági alapot nélkülöz, súlyosan belevág az egyéni mozgási szabadságjogba, mert ilyen alapon a szekérutazást, sőt, a gyalogjárást is be lehet tiltani — a magas Cfr.-autóbusz tarifa érdekében.

És mindez megtörténhet akkor, amikor másik oldalon az állam maga igyekszik a gyerekcipőben gyalogló romániai turistaságnak valamelyes nivóra való felemelésére és népszerűsítésére.

Szerencse, hogy a turistaember — a józan természet jóvoltából — talpraesett és leleményes, aki a hasonló rendeletek között is megtalálja az utat a hegytetőre. A munkások sportegyesülete ugyanis, a CMSC már rá is tappintott a helyes megoldásra, amikor megalakította a keres-korcsolya, az u. n. görkorcsolya szakosztályát. És hamarosan a jó aszfaltutakon vidáman gördülő proliturikat és uriturikat fogunk látni, amint a magas kényszerarifák helyett olcsó görturnákat rendeznek, kétszeres sportteljesítménnyel...

Ha ugyan a mohó Cfr. a gyalogzadalást is nem fogja monopolizálni...

Turisták közkedvelt megállóhelyei:

Félnapi kirándulások Cojocna sósfürdőbe.

Soha nem tapasztalt méretekbe lendült ezen a nyáron a közeli Cojocna sósfürdő látogatottsága. És ez az örvendetes tömegjelenség korántsem a véletlen műve, hanem annak a ténynek tulajdonítható, hogy a közönség ebben a páratlan és általános regeneráló hatású töménysós fürdőben ma már mindent megkap, amit a pénzéért kapnia kell és amit eddig bizony nem kapott meg.

Szinte példátlan ugyanis az a rendszer, amit a jelenlegi fürdőársulat bevezetett s amely szerint a fürdőző és nyaraló közönség már napi 130 lejért kaphat teljes penziót a teljesen modernül átalakított fürdőszállodában és a pompás tágas kúrszalonnán felelt terrászaival. A tehetősebbek és a betegek szempontjából nem kis figyelmet érdemel az sem, hogy a most megnyílt és vadonatúj *Dr. Mátyás-szanalórium*ban már napi 250 lejért kaphat teljes elsőrangú ellátást és orvosi gondozást.

Érthető ezek után, hogy a közönség miért örönlök ilyen szokatlan számban ezidén Cojocnára, hiszen még az egy napra kirándulók és fürdőzők is mindössze 65 lej költséggel tehetik meg ezt a kellemes kiruccanást oda-vissza, amibe már a fürdőjegy is bennefoglaltatik. Mi több, ma már ennivalót sem érdemes magával vinni, mert a vendéglő 25 lejért szervíroz elsőrangú menüt, három fogással.

A legnagyobb közkedveltségnek azonban az az ujonnan rendszeresített félnapi kirándulások örvendenek, amelyek akár délelőtt, akár délután a fenti költséggel kényelmesen lebonyolíthatók, mert amióta a fürdőárság a saját rezsiijében bonyolítja le az autóbussz közlekedést, azóta állandóan fölösszámu autóbussz áll a közönség rendelkezésére.

Noshát ezek a félnapi kirándulások felbecsülhetetlenek a vékonypénzü hivatalnok emberek

szempontjából. Aki ugyanis — még hétköznapiokon is — déli 1 órakor beleül egy pompás és kényelmes fürdőautóbuszba, az 4 órára már bentülhet hivatalában, olyan másfél órai megfürdés után, amely páratlan a maga nemében és még tengeri fürdővel sem pótolható.

Igy tehát túlzás nélkül állíthatjuk, hogy Cojocna ezidei hallatlan forgalmát a közlekedés tökéletessége tétele idézte elő.

Markáns típusa Turdának a Doxa úr

Doxa úr betűletes vezetéknév és súlyos keresztnevével *Berkovics Dezső*, Turda csillagásza, sőt úgy is mondhatnók, hogy „precíziós egyénisége”... Mellesleg ugyan is órás és ékszerész a Doxa úr és arról nevezetes, hogy mi clujiak, ha olcsón akarunk venni precíziós órát, vagy bármilyen ékszer, akkor áruccanunk Turdába, a Doxa urhoz. És ő 3-400 lejért olyan csillagászatilag is pontos órát vág hozzánk, amelynek precízitása és pontos-

sága már szinte bosszantó.

Jómagamnak például 5 évig pompás Omega-órám volt. Ez az Omega — jobb híre ellenére — olyan rakoncátlan és bohém volt, hogy cluji órásom még 5 év alatt se tudta megfékezni. — Hol sietett, hol késelt, amíg végre a múlt őszön Saturnen teljesen elmaradt. (Egy rendőrkomiszár mellé szegődött boszantásul és egy vasutijegy lealázó ára fejében, bár 1500 lejbe került a virágjában).

Mikor eme bajomat a Doxa ural megkonzultáltam, ő megértően mosolygott — jókedélyű és bohém agglégényfiú — na és misztikus mosollyal egy ügyes kis „Misztéra“-órát nyomott a markomba, nevenséges 350 lej árban. Aggodalmasan tettem a zsebembe a kis Misztériát és bevallom, „misz“-em volt ísle, az olcsósága miatt.

Na és az történt, hogy azóta békém van az órákkal. A furfangos kis olcsó Misztéria egy év óta olyan precízen és kitartóan jár, hogy az összes Omegákat meg Doxákat is megszégyeníti. Sőt én már azon gondolkozom, hogy a Doxa urat egyszerűen Miszternek kereszteltem ki és közben valóságos hisztériával dicsérem fűnek-fának a kis Misztériát...

Máskülönbén a derék Miszter nemcsak kitűnő órás és szolid kereskedő, hanem nagyon képzett és jól orientált európeér, akivel bármily témáról el lehet csevegni. Csak a házasságról nem... Pedig hát sok városi lány „jól járna” vele, akárcsak az órái... Mert hát felhuzni, naponként pontosan felhuzná őket, egyszer vagy kétszer, kinek-kinek a gusztlusa szerint...

(—kai)

FALUSI ISKOLA.

— Jóska, meg tudod-e mondani, miből ittak az emberek, mielőtt az üveget feltalálták?

— Meg én, kisasszony! Pohárból...

VLAD & Co. hentesárugyár lerakatai	Turista Eldorádó!	Str. N. Iorga 3 Str. Reg. Maria 48 P. M. Viteazul 36	CASPARI FAJBOROK	Str. Reg. Maria 34	Orvosság a túri begynek, Ettől vigan megy a hegynek!
SAVOY fedett nyárikert	Bejárat Str. Raftiu felől!	Túra után egy flekkent, Az a valódi vekkend!	URSUS éttermek és söröző	P. Unirii 16	Turista menhely! Jó sör, fajbor!
Bagolyvár nyárikert	Str. Samuil Micu	Baglyok, sasok, Legjobb pasasok!	Borbáth Józsi flekkenkertje	Astoria mellett	Ide hozd a Pirit, Itt a flekken virit!
Belvedere hegyi mulató és városi fiók	Cetățuia és Reg. Maria 6	Ide jár a turi, Itt legjobb a muri!	Únió falatozó Vinaria Târnaveană	Str. Memorandului 22	Ide nem kell coli, Mondja Reiner Zoli, Idejárt az úr és proli!
Borbáth Tóni „Nagydiófa”	Str. Episc. N. Ivan (Feleacului)	Véndiófa levele, Remek flekken, bevele!	Bartalis elit sportszabóság	Str. I. G. Duca 1	Se szűröm, se subám, De jó a sportruhám!
Kozák István bőrüzlet	Piața M. Viteazul 15	Túri jelszó: Jó bőrben és kint a vízből!	Mózes rekord cipészet	Operával szemben	Vízhatlan sportcipők már 500 lejtől!
EMKE nagydrogéria	Piața Unirii	Pipere és fotocikkek n a g y r a k t á r a !	VARGA DOMOKOS sportcipészet	Str. N. Iorga 23	Cyorstalpalás, menelközben is!

Közhasznú vállalat lett

az „**INCREDEREA**“
ingatlanforgalmi, import - export
és **magánnyomozó** iroda

Furcsa egy iroda ez! Alig fél éve létezik és máris lépten-nyomon hallat magáról. A békés szándékú üzletemberek, az ingatlanvevők és eladók, különösen pedig a mindenfajta üzleti és magáninformációt, tájékozódást keresők valóságos „jótéménynek“ vallják, ezzel szemben a zavarosban halászók, a félrelépkedők, a házasságtörők a lilomtiprók és más hasonlók rejtett bűnözők valóságos „veszedelemnek“ tartják, amely titkos kis játékaikat minduntalan és végzetesen megzavarja...

Mi a köz szempontjából csak azt mondhatjuk róla, hogy a leghasznosabb intézmény, ami csak léteztél valaha ebben a városban. Erre elsősorban a feltétlen diszkréciója, teljes megbízhatósága és hallatlan szívóssága kvalifikálja, másodsorban pedig a szakképzett és *mindig láthatatlan* személyzete s az egész országra kiterjedő *bérszervezettsége*. Pedig a látható feje és vezetője csak egy szerény mosoly, szimpátikus fiatal ember, akiről senkinek hiánna, ha nem tudná, hogy 12 éves rendőrségi mult van a háta mögött, aki már sokmindent *felfedett* ebben a városban, sőt sokkat többet, mint kellett volna!...

Ma már nincs a rendőrség, hanem csupán a köz és magánérdek szolgálatában, ahonnan bizony ugyancsak sokan szívesen eltávolítanák, akiknek vaj van a fején... Mert a munkája — amiként a munkatársai is — az aztán alapos! És erre a munkára mi még *konkrét esetekkel* vissza fogunk térni, mert nagy szerepe van úgy társadalmi, mint közérkölcsei purifikációban s az üzleti életben egyaránt...

Még csak annyit, hogy ne tévesszen meg senkit az „Increderea“ Piața Unirii 18 szám alatti egyetlen szobás irodája, ahol a főnökön kívül egyetlen sürgősdő Sherlock Holmest sem látni soha — a fogadási időben. A magánnyomozó iroda személyzete ugyanis — mint említettük — láthatatlan s csak ott jelenik meg, ahol kell. Cícpontjai egyébként București, Cluj, Oradea és Braşov városokban vannak, ahonnan a zajtalan, láthatatlan, de mindig eredményes munkát diszkréten irányítják.

Nagy előnye ennek a közhasznú irodának, hogy tarifája a lehető leghasznosabb, sőt meglepően szolid, az ilyen bizalmi irodák ominózus tarifáival szemben. Sőt mi nem resteljük bevallani azt sem, hogy ezt a cikkünket a nekünk végzett jó és juttányos szolgálatairól hoztuk le az „Increderea“ irodának.

Nem mind paplan, ami fényes!

Szép, jó és megbízható
paplan, ágynemű

különlegességek és anyagok

Speciál

paplanüzletben

Calea Regele Ferdinand 3. (Udvar)
szerezhető be legolcsóbban.
Szakértelm, megbízhatóság!

Szállamként megy
el a haja

PETROLEGER
HAJSZESZT
MEGSZUNTETI A KORPAZAST
MEGELOZI A HAJHULLAST

—RÁDIÓ—
antikvárium

M. LEITNER

Rádiólaboratórium

Str. Barîiui 8.

átvette a bevezetett

„MECHANICA“ javító műhelyt!

Kerékpárjavítás és alkatrészek!

„DERBY“

Szabómunkások elitszabósága
CLUJ, STR. REGINA MARIA 4
(UDVARBAN)

nyári férfidivat tudósítása:
TROPICAL, BURET vászonanyagok könnyű kidolgozásban.
DEMIKABAT: angol, egyenes hül-lásu, széles tűréssel, foltzsebekkel.

Mintaüzlet

a Piața Mihai Viteazul-téri új
Azzola-üzlet.

Ezen a hallatlan forgalmu és a legutóbbi időkig hallatlanul elhanyagolt öreg piactéren újabban kellemes változásokat figyelhet meg a szemlélő. Amióta az ősi tornavivoda helyén felépítendő vásárcsarnok várvavári eszméje a megvalósulás stádiumába lépett, azóta ennek a gyanus illatu és berendezkedésű térnek egész arculata kezd öröndetesen megváltozni. Modern és tiszta üzletek létesülnek itt egyik a másik után, de ezek közül is kiünik a 18 szám alatt létesült új *Azzola tejtermék, cukrászati és péküzlet*, amely remekmű a maga nemében.

Azzola Nándort talán nem túlsokan ismerik városunkban, legalább is nem mint kereskedőt ismerik. A szimpátikus és előzékeny olasz úr a bankpályán működött eddig, ámde az ipar és kereskedelem csinyját-binját is jóalkalma volt megtanulni a már szinte történelmi multú és országos híri *Katona-sütőipari nagyüzemben*, a közbecsült Katona-mama páriját ritkító és szakavatott fenhatóság alatt, akinek reávalló első lánya, Katinka, Azzola Nándor felesége. És ezzel aztán eleget is mondunk az új üzlet remek berendezkedésének, megbízhatóságának és szoliditásának méltatására.

Mert az új üzlet berendezése egyenesen remekbe szabott, mintha csak a közfantaáziában, irodalomban élő „kis cukrázda“ modelljére mintázták volna. Ilyen berendezés mellett kiflit, kenyert, vajot, cukrásztészta, fagyaltot még nem árultak ebben a városban. Ezért érthető, hogy még a legjobb közönség is csodájára jár ennek a mesebeli kis pékségnek, kis cukrászának. Ezt pedig annál is inkább, mert a legremekebb fagyalt például csaknem a negyedével olcsóbb itt, mint bárhol.

Az üzlet Katona-sütőipari különlegességeket, Soltész-cukrásztésztaikat és Transylvánia-tejtermékeket árul és szerviroz, a legkifogástalanabb kiszolgálásban, minőségben, frissességben és árban.

Azzola Nándor az olasz előzékenységet és jómodort egyesítette a magyar kereskedő és intellektuell becsületességével és szoliditásával. Az elve, hogy: „Hasznom, az kicsi, de a vendégeim meg vannak elégedve!“ ...

MEGNYILT
a
Cojocnai „Parc“
Szanatórium
és **vizgyógyintézet**

18 modern szoba. Villanyvillágítás. Hideg, meleg édes forrásvíz minden szobában. Hideg, meleg sósfürdő. Orvosi ellenőrzés. A penzió 4-szeri bőséges étkezéssel, gyógykezeléssel és fürdőkkel együtt 250.— lei.

Állandó autobusjárát.
Mindennemű felvilágosítással készségesen szolgál a cluj-i és cojocnai „PARC“ szanatórium.

Szenzáció!*Részletre vehet:***képet,
képkeretet,
perzsaszőnyeg***óriási választékban!***UNICUM**Cluj, Calea Victoriei 5/a.
Telefon 29-65*A legcélsezerübb ajándékozás!*

A CMSC TURISTASZAKOSZTÁLYA folyó hó 24-én kélhetes turát rendez vasuton, tutajon és gyalog a kövekező utiránnyal: Vatra Dornei-ig vasuton. Onnan tutajon Borca-ig az Aranyos Besztercén. Grinjasul Mare, Borsec, Corbu, Tulghes, Ceahlău, Valea Iedanului, Bicz-szoros, Ghilcoş-tó, Egyes kő, Ghimes Faget, Tuşnad-Băi, Szent Anna tó, Toplija Română,

Sovata, Caliman Pietros, Vatra Dornei. A turára csak kimondottan gyakorlott turisták jelenkezhetnek. Értekezés minden kedd és péntek este Str. Car-tedraiei 7 szám alatt.

Folyó hó 15-én megalakult a KMSC turista-szakosztályának kerekescorcsolya alosztálya. (Első Romániában).

SALON FODOR NŐI ÉS FÉRFI FODRÁSZAT

Tartós ondolálás legujabb villanygéppel, továbbá áram-nélküli géppel, teljes garancia mellett és jutányosan. — Vas- és vizondolálás, manikür. Speciális babaklinika. Babafejekben teljes választék. *Calea Marechal Foch 2*

Ha akarja nem csak álom...**LOTERIA
DE STAT****A 17-ik sorsjáték****I-oszt. huzása****1938 julius 15-én****BUCUREŞTI****PARIS****BERLIN****RÓMA****BUDAPEST****LONDON****BÉCS**

és luxus hajón az
óceánon át

**Vegyen egy állami
osztálysorsjegyet**

AMERIKA**ÁZSIA****AFRIKA**